

Simplicity in Christ

By Elder Michael Czielesla
Of the Seventy

Egyszerűség Krisztusban

Michael Czielesla elder
a Hetvenektől

October 2025 general conference

Applying the doctrine of Christ in a simplified and focused way will help us to find joy in our daily lives.

Krisztus tanának az egyszerű és összpontosítva történő alkalmazása segíteni fog nekünk örömelelni a mindennapi életünkben.

1. Introduction

Thirty-three years ago, I received my call to serve as a missionary in the Utah Ogden Mission. Of course, because I was coming from Europe, some local Utah traditions like “green Jell-O with carrots” and “funeral potatoes” were a bit peculiar to me!

However, I was deeply impressed by the devotion and discipleship of many of the Saints, the sheer number of people attending Church meetings, and the scale of fully functioning Church programs. When my mission came to an end, I wanted to make sure that the joy I felt and the spiritual strength and maturity I observed would also be available for my future family. I was determined to return quickly to live my life in the “shadows of the everlasting hills.”

However, the Lord had different plans. On my first Sunday at home, my wise bishop called me to serve as the Young Men president in our ward. Serving this wonderful group of young men, I quickly learned that the joy that comes from being a disciple of Christ has very little to do with the size of Church meetings or the scale of programs.

So when I married my beautiful wife, Margaret, we joyfully decided to stay in Europe and raise our family in our home country of Germany. Together we witnessed what President Russell

1. Bevezetés

Harminchárom évvel ezelőtt megkaptam az elhívásomat, hogy a Utah Ogden Misszióban szolgáljak. Európából érkezve persze voltak olyan utah-i szokások, például a zöld gyümölcszselé sárgarépával, illetve a temetési krumpli, amelyek kissé furcsák voltak.

Viszont mély benyomást tett rám sok szent odaadása és tanítványsága, az egyházi gyűlésekre járó emberek pusztas létszáma, valamint a teljes mértékben működő egyházi programok mennyisége. A misszióm végeztével gondoskodni akartam arról, hogy az öröm, amelyet éreztem, valamint az a lelki erő és érettség, amelyet megfigyeltem, a jövőbeli családom számára is elérhető legyen. Eldöntöttem, hogy hamarosan visszatérek, és az „örök halmok” árnyékában élem le az életemet.

Az Úrnak azonban más tervei voltak. Az ott-hon töltött első vasárnapomon a bölcs püspököm elhívott, hogy a Fiatal Férfiak elnökeként szolgáljak az egyházközségünkben. A fiatal férfiak csodálatos csoportját szolgálva hamar rájöttem, hogy az abból származó örömnél, hogy Krisztus tanítványai vagyunk, nagyon kevés köze van az egyházi gyűléseink méretéhez vagy a programok mennyiségéhez.

Így hát, amikor összeházasodtam gyönyörű feleségemmel, Margrettel, örömmel úgy döntötünk, hogy Európában maradunk, és a hazánkban, Németországban neveljük fel a gyermeke-

M. Nelson taught many years ago: “The joy we feel has little to do with the circumstances of our lives and everything to do with the focus of our lives.” When the focus of our life is on Christ and His gospel message, we can experience the full blessings of discipleship wherever we live.

2. The Simplicity That Is in Christ

However, in a world that is increasingly secular, complex, and confusing, with different and often conflicting messages and demands, how can we avoid our eyes becoming blinded and our hearts becoming hardened and remain focused on the “plain and precious things” of the gospel of Jesus Christ? During a time of confusion, the Apostle Paul gave great advice to the Saints of Corinth by reminding them to focus on “the simplicity that is in Christ.”

The doctrine of Christ and the law of the gospel are so simple that even little children can understand them. We can access the redeeming power of Jesus Christ and receive all the spiritual blessings our Heavenly Father has prepared for us by exercising faith in Jesus Christ, repenting, being baptized, being sanctified through the gift of the Holy Ghost, and enduring to the end. President Nelson described this journey so beautifully as the “covenant path” and the process of becoming a “devout disciple of Jesus Christ.”

If this message is so simple, why does it often feel so challenging to live Christ’s law and follow His example? It may be that we misinterpret simplicity as something that is easy to achieve without effort or diligence. Following Christ requires constant effort and continual change. We need to “[put] off the natural man and ... [become like a little] child.” This includes putting our “trust in the Lord” and letting the complexity go, just as little children do. Applying the doctrine of Christ in a simplified and focused way will help us to find joy in our daily lives, give guidance in our callings, answer some of life’s most complex questions, and provide strength to face our greatest challenges.

inket. Együtt a tanúi voltunk annak, amit Russell M. Nelson elnök sok évvel ezelőtt tanított: „[A]z örömnél, amelyet érzünk, nem sok köze van az életünkben fennálló körülményekhez, ahhoz viszont igen, hogy az életünk során mire összpontosítjuk a figyelmünket.” Amikor Krisztusra és az Ő evangéliumi üzenetére összpontosítjuk az életünket, akkor teljes mértékben meg tudjuk tapasztalni a tanítványság áldásait, bárhol élünk is.

2. A Krisztusban lévő egyszerűség

Viszont egy olyan világban, amely egyre vallástalanabb, összetettebb és zavarosabb, eltérő és gyakran egymásnak ellentmondó üzenetekkel és követelményekkel, hogyan kerülhetjük el azt, hogy megvakuljon a szemünk és megkeményedjen a szívünk, és miként tarthatjuk a figyelmünk középpontjában Jézus Krisztus evangéliumának az „egyszerű és becses dol[gait]”? Egy zavaros időszakban Pál apostol nagyszerű tanácsot adott a korinthuszi szenteknek azzal, hogy emlékeztesse őket: összpontosítsanak a Krisztusban lévő egyszerűségekre.

Krisztus tana és az evangélium törvénye olyan egyszerű, hogy még a kisgyermek is meg tudja érteni. Hozzá tudunk férni Jézus Krisztus megváltó hatalmához, és megkaphatjuk a Menyeyi Atyánk által számunkra elkészített lelki áldást azáltal, hogy Jézus Krisztusba vetett hitet gyakorlunk, bűnbánatot tartunk, megkeresztelkedünk, a Szentlélek ajándéka által megszentelődünk és mindvégig kitartunk. Nelson elnök, egy gyönyörű kifejezéssel élve, a szövetség ösvényének nevezte ezt az utazást és annak a folyamatát, ahogyan „Jézus Krisztus odaadó tanítványává” válunk.

Ha ilyen egyszerű ez az üzenet, akkor miért érződik gyakran oly nagy kihívásnak az, hogy Krisztus törvénye szerint éljünk és kövessük az Ő példáját? Talán azért, mert az egyszerűséget tévesen olyasvalamiként értelmezzük, amit erőfeszítés, illetve szorgalom nélkül is könnyű elérni. Krisztus követése azonban állandó erőfeszítést és folyamatos változást igényel. Le kell vetköznünk a természetes embert, és olyanná kell válnunk, mint egy kisgyermek. Ehhez hozzátartozik az, hogy bízunk az Úrban és elengedjük az összetettséget, ahogyan a kisgyermek is. Krisztus tanának az egyszerű és összpontosító történő alkalmazása segíteni fog nekünk örömei lenni a mindennapi életünkben, iránymutatást fog adni az elhívásainkban, meg fogja válaszolni az élet

But how can we practically implement this simplicity in our lifelong journey as disciples of Christ? President Nelson reminded us to focus on “pure truth, pure doctrine, and pure revelation” as we seek to follow the Savior. Regularly asking, “What would the Lord Jesus Christ have me do?” reveals profound direction. Following His example provides a safe path through uncertainty and a loving, guiding hand to hold from day to day. He is the Prince of Peace and the Good Shepherd. He is our Comforter and Deliverer. He is our Rock and Refuge. He is a Friend—your friend and my friend! He invites us all to love God, keep His commandments, and love our neighbor.

As we choose to follow His example and move forward with faith in Christ, embrace the power of His Atonement, and remember our covenants, love fills our hearts, hope and healing raise our spirits, and bitterness and sorrow are replaced by gratitude and the patience to wait for promised blessings. At times, we may need to distance ourselves from an unhealthy situation or seek professional help. But in every case, applying simple gospel principles will help us navigate through life’s challenges in the Lord’s way.

We sometimes underestimate the strength we receive from simple acts like prayer, fasting, scripture study, daily repentance, partaking of the sacrament weekly, and regular worship in the house of the Lord. But when we recognize that we don’t need to “do some great thing” and we center ourselves on applying pure and simple doctrine, we start to see how the gospel “works wonderfully” for us, even in the most challenging circumstances. We find strength and “confidence before God,” even when we experience heartache. Elder M. Russell Ballard has reminded us many times, “It is in that simplicity that [we] will find ... peace, joy, and happiness.”

Applying the simplicity that is in Christ

néhány leginkább összetett kérdését, és erőt fog nyújtani számunkra ahhoz, hogy szembenézzünk a legnagyobb kihívásainkkal.

Azonban hogyan tudjuk átültetni a gyakorlatba ezt az egyszerűséget az élethosszig tartó utazásunkon Krisztus tanítványaiként? Nelson elnök arra emlékeztetett minket, hogy miközben a Szabadító követésére törekszünk, összpontosítsunk a tiszta igazságra, a tiszta tanra és a tiszta kinyilatkoztatásra. Ha rendszeresen feltesszük a kérdést, hogy mit szeretne az Úr Jézus Krisztus, mit tegyünk, akkor az mélyreható módon fedi fel az irányt. Az Ő példájának a követése biztonságos ösvényt kínál a bizonytalanságon át, valamint szerető, vezérlő kezet, amelyet napról napra foghatunk. Ő a Békesség Hercege és a Jó Pásztor. Ő a mi Vigasztalónk és Megszabadítónk. Ő a mi Kösziklánk és Menedékünk. Ő egy Jóbarát – a ti barátotok és az én barátom is! Mindannyiunkat arra kér, hogy szeressük Istent, tartsuk be az Ő parancsolatait és szeressük a felebarátainkat.

Ha azt választjuk, hogy az Ő példáját követve Krisztusba vetett hittel haladunk tovább, magunkévá tesszük az Ő engesztelésének a hatalmát, és emlékszünk a szövetségeinkre, akkor szeretet tölti el a szívünket, remény és gyógyulás támad a lelkünkben, és hála, valamint a megígért áldások türelmes várása váltja fel a keserűséget és a bánatot. Időnként előfordulhat, hogy el kell távolodnunk egy egészségtelen helyzettől vagy szakember segítségét kell kérnünk. Ám az egyszerű evangéliumi tanítételek alkalmazása minden esetben segíteni fog nekünk az Úr módján átkelni az élet kihívásain.

Időnként alábecsüljük az olyan egyszerű cselekedetekből kapott erőt, amilyen az ima, a böjtölés, a szentírások tanulmányozása, a mindennapos bűnbánat, a heti úrvacsoravétel, valamint a rendszeres hódolat az Úr házában. Ám amikor felismerjük, hogy nem kell „valami nagy dolgot” tennünk, és a tiszta és egyszerű tanok alkalmazását állítjuk a középpontba, akkor elkezdjük észrevenni, ahogyan a mi esetünkben is „csodásan működik” az evangélium, még a leginkább emberpróbáló körülmények közepette is. Erőre és magabiztosságra teszünk szert Isten előtt, még akkor is, amikor szívfájdalmat tapasztalunk meg. M. Russell Ballard elder többször is emlékeztetett minket arra, hogy ebben az egyszerűségben fogunk majd „békességre, öröme és boldogságra” lelteni.

A Krisztusban lévő egyszerűséget alkalmazva

makes us prioritize people over processes and eternal relationships over short-term behaviors. We focus on “the things that matter most” in God’s work of salvation and exaltation instead of getting caught up in managing our ministering. We make ourselves free to prioritize the things we can do rather than being weighed down by the things we cannot do. The Lord reminded us: “Wherefore, be not weary in well-doing, for ye are laying the foundation of a great work. And out of small things proceedeth that which is great.” What powerful encouragement to act in simplicity and humility, whatever our circumstances are.

3. Oma Cziesla

My grandmother Marta Cziesla was a wonderful example of doing “small and simple things” to bring great things to pass. We lovingly called her Oma Cziesla. Oma embraced the gospel in the small village of Selbongen in East Prussia together with my great-grandmother on May 30, 1926.

Marta Cziesla (right) on the day of her baptism.

She loved the Lord and His gospel and was determined to keep the covenants she had made. In 1930 she married my grandfather, who was not a member of the Church. At this point it became impossible for Oma to attend Church meetings because my grandfather’s farm was far away from the nearest congregation. But she focused on what she could do. Oma continued to pray, read the scriptures, and sing the songs of Zion.

Some people might have thought she was no longer active in her faith, but that was far from the truth. When my aunt and my father were born, with no priesthood in the home and no Church meetings or access to ordinances nearby, she again did what she could do and focused on teaching her children “to pray, and to walk uprightly before the Lord.” She read to them from the scriptures, sang with them the songs of Zion, and of course prayed with them—every day. A 100 percent home-centered Church experience.

In 1945 my grandfather was serving in the war far away from home. When enemies ap-

fontosabbak lesznek számunkra az emberek a folyamatoknál, és az örök kapcsolatok a rövid távú viselkedéseknél. Azokra a dolgokra összpontosítunk, „amelyek a leginkább számítanak” Isten szabadító és felmagasztosító munkájában, ahelyett, hogy beszippantana minket a szolgálattételünk igazgatása. Felszabadítjuk magunkat, hogy előre rangsoroljuk azokat a dolgokat, amelyeket meg tudunk tenni, ahelyett, hogy nyomasztanának azok a dolgok, amelyeket nem tudunk megtenni. Az Úr így emlékeztetett minket: „Ne fáradjatok bele tehát a jó tevésebe, mert nagy munka alapját fektetitek le. És kis dolgokból jó elő az, ami nagy.” Mily hathatós buzdítás ez az egyszerű és alázatos cselekvésre, bármilyenek legyenek is a körülményeink!

3. Oma Cziesla

A nagymamám, Marta Cziesla, csodálatos példája volt a „kis és egyszerű dolgok” általi nagy dolgok véghez vitelének. Szeretetteljesen úgy szólítottuk őt, hogy Oma Cziesla. Oma a dédmamámmal együtt Poroszország keleti részén, Selbongen apró falucskájában fogadta be az evangéliumot 1926. május 30-án.

Marta Cziesla (jobbra) a keresztelője napján

Szerette az Urat és az Ő evangéliumát, és elkötelezett volt az általa kötött szövetségek megtartása iránt. 1930-ban feleségül ment a nagyapámhoz, aki nem volt az egyház tagja. Ettől fogva lehetlenné vált Oma számára, hogy egyházi gyűlésekre járjon, mivel a nagyapám gazdasága messze volt a legközelebbi egyházközösségtől. Ám ő arra összpontosított, amit megtehetett. Oma továbbra is imádkozott, olvasta a szentírásokat, és énekelte Sion dalait.

Némelyek talán azt gondolták, hogy már nem tevékeny a hitében, de ez messze állt az igazságtól. Amikor megszületett a nagynéném és az édesapám, és sem a papság nem volt jelen az otthonukban, sem pedig egyházi gyűlések vagy elérhető szertartások nem voltak a közelben, ő ismételtén azt tette, amit csak tudott, és arra összpontosított, hogy imádkozni tanítsa a gyermekeit, „és arra, hogy egyenes derékkal járjanak az Úr előtt”. Olvasott nekik a szentírásokból, együtt énekelte velük Sion dalait, és persze imádkozott velük – minden egyes nap. 100 százalékban otthonközpontú egyházi élmény volt ez.

1945-ben a nagyapám az otthonától távol szolgált a háborúban. Amikor az ellenség a birtó-

proached their farm, Oma took her two little children and left their beloved farm behind to seek refuge in a safer place. After a difficult and life-threatening journey, they finally found refuge in May of 1945 in northern Germany. They had nothing left except the clothes on their bodies. But Oma continued with what she was able to do: she prayed with her children—every day. She sang with them the songs of Zion she had memorized by heart—every day.

Life was extremely hard and for many years focused on simply making sure there was food on the table. But in 1955 my dad, then 17 years old, was going to trade school in the city of Rendsburg. He walked by a building and saw a small sign on the outside that read “Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage”—“The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.” He thought, “That is interesting; this is Mother’s church.” So when he came home, he told Oma that he had found her church.

You can imagine how she must have felt after almost 25 years of no contact with the Church. She was determined to attend the next Sunday and convinced my father to accompany her. Rendsburg was more than 20 miles (32 km) away from the little village where they lived. But this would not keep Oma from attending church. The next Sunday, she got on her bicycle together with my father and rode to church.

When the sacrament meeting started, my dad sat down in the last row, hoping it would be over soon. This was Oma’s church and not his. What he saw was not very encouraging: only a few older women in attendance and two young missionaries who effectively ran everything in the meeting. But then they started to sing, and they sang the songs of Zion that my dad had heard since he was a little boy: “Come, Come, Ye Saints,” “O My Father,” “Praise to the Man.” Hearing this little flock sing the songs of Zion he’d known since childhood pierced his heart, and he knew immediately and without a doubt that the Church was true.

The first sacrament meeting my grandmother attended after 25 years was the meeting where my father received a personal confirmation of the truthfulness of the restored gospel of Jesus Christ. He was baptized three weeks later, on September 25, 1955, together with my grandfather and my aunt.

kuk közelébe ért, Oma fogta a két kicsi gyermeket, és szeretett tanyájukat hátrahagyva biztonságosabb helyen keresett menedéket. Egy nehéz és életveszélyes utazást követően végül Németország északi részén leltek menedékre 1945 májusában. Semmijük nem volt, csak a rajtuk lévő ruha. Azonban Oma továbbra is megtette azt, amit tudott: imádkozott a gyermekeivel – minden egyes nap. Együtt énekelt velük Sion dalait, melyeket kívülről megtanult – minden egyes nap.

Rendkívül nehéz volt az élet, és sok éven át egyszerűen csak arról szólt, hogy legyen étel az asztalon. 1955-ben azonban az akkor 17 éves édesapám szakiskolába járt Rendsburg városában. Elment egy épület mellett, amelyen ezt a feliratot olvasta: Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage – Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza. Azt gondolta: „Érdekes, ez édesanyám egyháza.” Úgyhogy amikor hazaért, elmondta Omának, hogy megtalálta az egyházát.

Képzeltetik, milyen érzés lehetett ez számára majd’ 25 év elmúltával, mialatt nem volt kapcsolata az egyházzal. Elhatározta, hogy a következő vasárnap elmegy, és meggyőzte édesapám, hogy tartson vele. Rendsburg bő 30 kilométerre volt attól a kis falutól, ahol laktak. Ám ez nem tarthatta vissza Omát attól, hogy istentiszteletre menjen. A rá következő vasárnapon felült a kerékpárjára édesapámmal, és eltekertek istentiszteletre.

Amikor elkezdődött az úrvacsorai gyűlés, édesapám leült az utolsó sorban, remélve, hogy az egész hamarosan véget ér. Ez Oma egyháza volt, nem az övé. Amit látott, nem volt valami biztató: csupán néhány idősebb asszony volt jelen, valamint két fiatal misszionárius, akik gyakorlatilag mindent csináltak a gyűlésen. Ám ekkor énekelni kezdtek, méghozzá Sion dalait, amelyeket édesapám már kisfiú kora óta hallott: Fel, szentek, fel!; Égi Atyám; Dicsérd a férfit. Szíven ütötte, amikor meghallotta, amint ez a kicsi nyáj Sion dalait énekli, amelyeket gyermekkor óta ismert, és azonnal, kétséget kizárva tudta, hogy az egyház igaz.

Az első olyan úrvacsorai gyűlés, amelyen a nagymamám 25 év után részt vett, lett az a gyűlés, amelyen édesapám személyes megerősítést kapott Jézus Krisztus visszaállított evangéliumának az igaz voltáról. Három héttel később, 1955. szeptember 25-én megkeresztelkedett, a nagypapámmal és a nagynénémmel együtt.

It has been more than 70 years since that tiny sacrament meeting in Rendsburg. I often think about Oma, how she must have felt in those lonely nights, doing the small and simple things she was able to do, like praying, reading, and singing. As I stand here today in general conference and talk about my Oma, her determination to keep her covenants and trust in the Lord notwithstanding her struggles fills my heart with humility and gratitude—not only for her but for so many of our wonderful Saints throughout the world who focus on the simplicity in Christ in their challenging circumstances, perhaps seeing little change now but trusting that great things will come to pass some day in the future.

4. Small and Simple Things

I have learned through my own experience that the small and simple things of the gospel and faithfully focusing on Christ lead us to true joy, bring about mighty miracles, and grant us confidence that all promised blessings will come to pass. This is as true for you as it is true for me. In the words of Elder Jeffrey R. Holland, “Some blessings come soon, some come late, and some don’t come until heaven; but for those who embrace the gospel of Jesus Christ, they come.” Of this I also testify in the name of Jesus Christ, amen.

Több mint 70 év telt el e kicsinyke úrvacsorai gyűlés óta Rendsburgban. Gyakran eszembe jut Oma, hogy milyen érzés lehetett neki azokon a magányos éjszakákon megtenni azokat a kis és egyszerű dolgokat, amelyeket meg tudott tenni: imádkozni, olvasni és énekelni. Amint ma itt állok az általános konferencián és az én Omám-ról beszélek, az ő elkötelezettsége a szövetségei megtartása iránt, valamint az Úrba vetett bizalma a küszködései dacára alázattal és hálával tölti el a szívemet – nem csupán őérte, hanem azért a sok csodálatos szentért szerte a világon, akik a Krisztusban lévő egyszerűsége összpontosítanak az emberpróbáló körülményeik közepette, és bár most talán alig látnak változást, de bíznak benne, hogy egy jövőbeli napon nagy dolgok fognak bekövetkezni.

4. Kis és egyszerű dolgok

Saját tapasztalataim által tanultam meg azt, hogy az evangélium kis és egyszerű dolgai, valamint az, ha hithűen Krisztusra összpontosítunk, igaz örömhöz vezetnek minket, hatalmas csodákat visznek véghez, és megadják nekünk annak a bizonyosságát, hogy minden megígért áldás be fog következni. Ez rátok éppen úgy igaz, ahogyan rám. Jeffrey R. Holland elder szavait idézve: „Vannak áldások, amelyek gyorsan jönnek, vannak, amelyek később, s vannak, melyeket a mennyország előtt nem nyerünk el; de azok számára, akik elfogadják Jézus Krisztus evangéliumát, jönni fognak az áldások”. Erről én is bizonyosságot teszek, Jézus Krisztus nevében, ámen.